



## עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)

מרץ 2025



פְּרִיָּתָהּ הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסִּמְדָּר הַנָּצוּר הָרְמוֹנִים

[שיר השירים ז': 13]

הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה

[שיר השירים ב': 13]

עלון מס. 3 בשנת 2025, מס. 2300 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אסנת דגני / דגנית סברנסקי / זהר טובין-נוימן / יעל פרי  
מיכל בז'רנו / מירי אריאלי / נעמה קול / ספי פרי / עידו גופר / ענת שורץ  
רינה גלר / רפי אייזנברג / שרון גורן

חוגגים יום הולדת עגול: אלון בהרי / ברטה גולדשטיין / דני גינת / נוגה שיפוני / עידן איזמירלי  
תמי שיפוני

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

תמונות: עידו גופר / פרטיים / תרבות ניר דוד

הבאת העלון לדפוס: כרמית נגלר

תודה מיוחדת ליהודית אייל על חומרי הארכיון ועל ההגהה

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

מרץ 2025



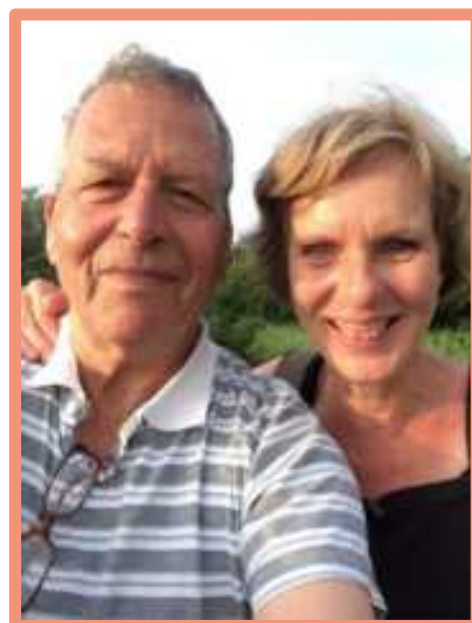
בעלון חודש מרץ תמצאו:



זו מלכה וגם זו מלכה



דרישת שלום



ציור בנקודות



ועוד ועוד.....

## עוד על עלון מרץ

לרגל חודש האישה הבין-לאומי, אני מביאה בעלון נושאים שונים הקשורים בנשים עובדות ויוצרות, ובעלות דעה. בעלון הבא יהיה המשך לנושאים אלו; חומרי ארכיון מרתקים ומבט עכשווי של נשים ועל נשים.

כמו כן בעלון מדורים חדשים:

ביקור בית: **שרון גורן** תבקר בכל חודש בבית אחר ותביא ממנו טעימות.

דרישת שלום: **מיכל בז'רנו** תביא בכל חודש דרישת שלום מבן / בת קיבוץ החיים במקומות אחרים ורוצים לשמור על קשר עם בית גידולם.

ועוד מדורים קבועים וכתבות נוספות.

כאן המקום להשתתף בצערה של **משפחת אנוך**: החודש נפטרה **נעמי אנוך** – אימו של **ארנון. נעמי וצבי** משאר ישוב התגוררו בקיבוץ מתחילת המלחמה.

קריאה נעימה, סמדר יחיאלי

## השלמה לריאיון עם יהודית אייל על הארכיון

בעלון הקודם קיימתי ריאיון עם יהודית, ומשיקולי עריכה ויתרתי על חלק ממנו. כתוצאה מכך, השמטתי שמות של אנשים שתרמו ותורמים בהתנדבות לארכיון במתכונתו המחודשת. אלו הם, ועמם הסליחה:

**ספי פרי** שעזר בסידור המכלים במקומם החדש, לאחר ששינע אותם מ"יד לבנים" ועדיין עוזר, משפר ותורם לסדר בארכיון.

**יעלי נפתליס** שעוזרת בזיהוי אנשים בתמונות היסטוריות.

**מירי דגן** שרושמת מחדש את תכולת מכלי הקרטון (כיתוב שנעלם בעת פינוי הארכיון).

**מאיר גלמן** שעושה סדר בארונות מבולגנים, זורק וממיין, ממיין וזורק.

ואחרונה, חביבה מאוד – **שמחה כהן**, שמפרקת אלבומים ישנים ומנהלת רישום של תמונות.

תבואו על הברכה.

סמדר יחיאלי



## ראיון עם זהר טובין-נוימן

### אסנת דגני

הקדמה קצרה, ממני, עורכת העלון:

שאלתי במקומי מי רוצה לציין את פועלה או אישיותה של אישה בקיבוץ. קיבלתי כמה התייחסויות (פייר, ציפיתי ליותר). אחת מהן הייתה אסנת דגני, שכתבה לי כך:

ממליצה על זהר נוימן-טובין האחת והיחידה, שבנועם, יצירתיות ומיומנות מפעילה אותנו בפילטים. ממליצה בחום לראיין אותה. ובכלל, לקחת את ענף הפעילות הגופנית בקיבוץ שמנוהל בעיקר ע"י נשים – ולתת לו זרקור.

עניתי לה שזה רעיון מבורך, ואם תסכים לראיין את זהר, והנה הריאיון לפניכם. לשאר הנשים, בתחום זה ובתחומים אחרים, נקדיש מקום בעלונים הבאים.

ש: ספרי קצת על עצמך, למעטים בנר-דוד שלא מכירים אותך.

אני זהר נוימן, בתם של חביבה (ז"ל) ואמנון טובין, דור שלישי בקיבוץ, וחלק משבט גולדבנדר. נשואה לאריאל ואמא לשני ורותם. נולדתי וגדלתי בנר דוד, וחיה בו היום עם משפחתי. אני מדריכה ובעלים של סטודיו לפילטים.

ש: פילטים, למה ומתי בחרת בזה?

לפילטים הגעתי אחרי הצבא, ואחרי הרבה שנים שלא רקדתי (בתור נערה הייתי רקדנית), חיפשתי משהו שקצת יחזיר לי את התחושה הזאת שיש כשרוקדים, את התחושות הייחודיות האלה בגוף. חשבתי לחזור לרקוד קצת וזה לא הסתדר. ואז התנסיתי בשיעור פילטים (אצל נוגה הרפז הנהדרת). התחושה לאחר השיעור הייתה מאוד דומה לתחושה בגוף אחרי שיעור בלט, זה הרגיש לי כמו לחזור לבית מוכר: הגוף עבד והתארך, והרגשתי שהגעתי לתנועה שמאגרת את הפוטנציאל התנועתי שלי. כבר בשיעור הראשון הרגשתי שהתנועות האלה הם בדיוק מה שהגוף שלי צמא אליו.

הופתעתי גם מעומק התרגול אליו הוא יכול להגיע כשנגה עזרה לי להבין את הקשר בין כאבים שהיו לי ברגליים כשהלבשתי עליהן את הרצועות, למערכת העיכול. ממש התרשמתי מהעומק ומהשכבות שהשיטה יכולה לרדת אליהן, כמה זה הרבה יותר משיטת אימון. הרגיש לי שזה הרבה יותר רחב ועמוק. ואז נתפסתי לזה, בהתחלה כמתרגלת, ואח"כ המשכתי ללמוד ולהעמיק...





ש: מה את אוהבת בשיטת התרגול  
הזאת?

הפילטיס הוא ממש דרך חיים. אני מאוד אוהבת את החיבור הזה לגוף, ואוהבת לחבר אנשים לגוף שלהם וליכולות שלהם בגוף. להראות להם למה הם מסוגלים. לקחת אדם שלא רגיל לזוז, ולאט לאט להביא אותו ממצב של חוסר תנועה למצב שבו הוא מתחיל להפעיל איברים שלא הפעיל קודם ולהגיע לטווחי תנועה חדשים. הוא לומד איך להפעיל את הגוף (אני לא אוהבת להשתמש במושג נכון/לא נכון) בצורה יעילה יותר. במיוחד, אם המתאמן בא עם קצת כאב (בגב, בברכיים, בצוואר...), איך הוא יוכל להניע את הגוף עם הכאב ובהקשבה לכאב, כשהמטרה כמובן להוציא אותו עם פחות ואולי בלי כאבים בכלל.

אני כל כך מאמינה בתנועה. בשבילי היא הרבה יותר מהצרת היקפים או "להיכנס לג'נס". הרי הגוף הוא העטיפה שלנו, אם הוא לא מתפקד, איך נוכל להגשים את עצמנו? מהדברים הקטנים ביומיום ועד הדברים הגדולים. השיטה עצמה היא פשוט גאונית. ג'וזף פילטיס פיתח אותה קודם כול עבור עצמו. היתה לו אסתמה קשה ועוד מחלות אוטו-אימוניות והוא ניסה לטפל קודם כול בגוף שלו. הוא הגיע לשיטה בניסוי וטעייה, ובנה רצף תרגילים כשרמת הקושי, הביצוע והתרגול עולה בהדרגה. היא מכילה בתוכה את הכול, את כל התנועות – את הכפיפה והפשיטה, הכפיפה הצידי והפיתול, עבודה על הבטן ועל הגב, עבודה על השרירים הגדולים והקטנים, עבודת גמישות וכוח, גם על המפרקים ואפילו על האיברים הפנימיים. בסופו של דבר, מביאה השיטה שלו לעבודה הרמונית של כל הגוף, כי הגוף כולו עובד כל הזמן. וכל תנועה מביאה לתנועה שאחריה בגאוניות. הוא צפה בבעלי-חיים ומצא בהם השראה, ראה איך הם מתנועעים, במטרה למצוא את התנועה הכי טבעית לגוף שלנו. הוא ניסה ובדק איך הגוף שלנו היה זז כאשר הוא לא מנהל אורח חיים "יושבני", כפי שהאדם המודרני מנהל. מאוד העסיק אותו שאנחנו יושבים יותר ויותר ... והולכים ומתנוונים. מחשבותיו הביאו לשאלה איך הוא יזיז אדם כזה במיקרו ובמקרו, מקודקוד ועד לקצות האצבעות. יש בה כל כך הרבה קסם.



לדעתי זו שיטה גאונית (דרך אגב הוא בכלל קרא לשיטה שלו קונטרולוג'י אבל משום מה שם המשפחה שלו תפס יותר).

ש: ספרי קצת על תחנות בדרכך המקצועית.

ב-2009 הלכתי ללמוד פילטיס. למדתי קודם כל הדרכה של פילטיס מזרן, ואחרי ארבע שנים שעבדתי בזה המשכתי ולמדתי פילטיס מכשירים. תוך כדי זה עבדתי בעוד דברים, שלא היו קשורים למקצוע כהשלמת הכנסה. עבדתי כמדריכת פילטיס פרילנס במקומות של אחרים. מאוד התחברתי לפילטיס מזרן בהתחלה. משהו בפילטיס מכשירים, כמו שהכרתי אותו אז, פחות משך אותי. לקח לי כמה שנים עד שהבשלתי והתמקדתי גם בתחום הזה – ללמד שיעורי מכשירים. זה קרה כשהגעתי לענת רוזנבאום מרם-און, מי שהייתה אחת מהמעסיקות שלי באותן השנים. היא זו ששכנעה אותי לנסות. עבדתי אצלה חמש שנים, והיא הפכה למנטורית שלי ו"האהיבה" עליי את פילטיס המכשירים, גרמה לי להתחבר.

ש: פילטיס מכשירים זה בעצם מיטות?

לא רק. יש קרוב ל-20 סוגי מכשירים. משום מה, בארץ תפסו מאוד ה"ריפורמרים", אלה המיטות. יש חדרי סטודיו שיש בהם גם "כיסאות", "טאוור", או "wall unit", אבל יש עוד המון סוגים. בסטודיו הקלאסי של ג'וזף פילטיס היו המון מכשירים, אחד מכל סוג, והמתאמנים עברו ביניהם.

בסטודיו שלי יש 4 ריפורמרים ("מיטות") 2 כסאות פילטיס, קשתות, מזרן משלים, קרש קפיצה ועוד.

ש. למה החלטת לבנות עסק עצמאי, להיות עצמאית זה משא כבד, למה בעצם לעשות את זה? למה לא להמשיך לעבוד בתור פרילנס או באיזשהו סטודיו גדול?

זה באמת לא פשוט. יש הרבה מדריכות שעובדות אצל

אחרים. כשעבדתי בכמה בתי סטודיו הרגשתי שאני מתפזרת אנרגטית, כאילו שאני נמצאת בכמה מקומות בו-זמנית. בבוקר במרחביה, בערב ברם-און, ובין לבין, נוסעת לאנשים הביתה לעשות להם שיעורים פרטיים. האוטו שלי היה מחסן פילטיס, היה לי כדור עצום בבגאז' שהיה מלא אביזרים ומזרנים. הרגשתי שהתיזוז הזה מתיש אותי. הרגשתי שהגיע הזמן, אחרי שנים במקצוע, ורציתי לבנות מקום משלי. זה לא היה פשוט אבל עמדתי באתגר של הקמת עסק מאפס בשתי ידיים.





יש לי סטודיו משלי כבר שמונה שנים, עד לא מזמן הסטודיו שלי היה במקלט ליד מגורי החיילים, ומאוגוסט האחרון בסטודיו החדש שלי (היכן ששכנה פעם המאפיה ומאוחר יותר סדנת האופניים). רציתי ליצור משהו שהוא אני, שהוא "האני מאמין" שלי, שאנשים יגיעו אליי למה שאני בונה ומעבירה מא' ועד ת'. שאוכל לעשות איתם תהליך. זה מפעל שאת יוצרת אותו יום-יום. לא רק אני מעבירה בו שיעורים, גם המדריכות האחרות שמלמדות בו הן ב"וייב" שלי, ואני בוחרת אותן בפינצטה. בראשן יש לי את גלי (אזולאי) שהיא חברה, קולגה וממש שותפה לדרך, ואני כל כך מודה עליה. חשוב לי שהסטודיו שלי יהיה מחובר למקור, אל השיטה המקורית שג'וזף פילטיס יצר בחכמתו. חשוב לי שתהיה הקשבה לגוף, והרבה דיוק. לא רק לעשות כדי לעשות, אלא שאנשים יהיו מחוברים לגוף שלהם ויאמינו ביכולות שלהם.

ש. למה הקמת את הסטודיו בניר-דוד, בבית?

מעניין, לא חשבתי על זה אף פעם. כמובן בגלל הנוחיות, הקרבה, הזמינות וכד'. מההתחלה היה ברור שזה יהיה בניר-דוד, כי זה הבית שלי והקהילה שלי. רבים מהמתאמנים שמגיעים אלי מהקיבוץ, בעיקר המבוגרים שבהם, לא היו מצליחים להגיע אם הסטודיו היה מרוחק מהם. בעיקר כי כאן הבית.

ש: איך נעשה השיווק והניהול של הסטודיו?

בתקופה האחרונה, כמעט ואין צורך בשיווק, אז אני פחות מפרסמת ועוסקת בזה. ההגעה נעשית בעיקר מפה לאוזן. בעבר כן הייתי מפרסמת. בעיקר ברשתות החברתיות. לגבי הניהול, שכשהקמתי את הסטודיו, זה היה באמת מתוך רצון לפתוח מקום משלי, אבל לא ממש חשבתי על החלק הזה של הניהול, שאני אצטרך אשכרה לעסוק בבירוקרטיה, מיסים, ואין סוף התעסקויות. לא פשוט לי לנהל – להגיד לאנשים אחרים מה לעשות. לקח לי הרבה שנים ללמוד את זה. הכי מאתגר היה לי... העיסוק בכסף. אני חושבת שלהרבה הקיבוצניקים יש עם זה "אישו". לקח לי המון-המון שנים להבין שלא מספיק להיות מדריכת פילטיס טובה ואני צריכה להיות טובה גם בניהול של הפרויקט הזה, אחרת הוא לא ישרוד. לכן, הלכתי ללמוד ניהול סטודיו, אבל בעיקר למדתי על בשרי תוך כדי תנועה. גם היום, עם הניסיון שלי, יש סוגיות שהחלטות עליהן קשות לי. כל החלטה שיכולה לגרום חוסר נוחות למתאמנים. לכן, אני עושה את זה נורא בזהירות. בסופו של יום, הרי אני אוהבת את המתאמנים שלי, כל אחד מהם חשוב לי, אז מתחילות ההתלבטויות, איך אני עושה את זה בצורה מתחשבת. למשל, לנהל עובדים – יש המון שיקולים כל הזמן. אני 24/7 בעסק שלי, גם בסופ"ש. בכל זאת אני מאוד מנסה לשמור על הגבולות של עצמי, וכשאני עם המשפחה והילדים, לשים בצד את הטלפון.





לקח לי הרבה זמן ללמוד לעשות את ההפרדות האלה. בכלל, לראות מה חשוב ומה דחוף, מה אפשר לדחות, או לבקש ממישהו אחר שיעשה, כי אני גם המנהלת, גם שירות הלקוחות, גם אשת שיווק, המנקה – ובעצם הכול. למצוא את הדרך איך להיות הכול, אבל עדיין גם ליהנות מזה, ולעשות את זה באופן שמרגיש לי מאוזן.

ש: יש לך תוכניות, חלומות, וכד' לעתיד?

פתחתי לאחרונה קורס חדש לנשים של שלוש פגישות שמתמקד ב"רצפת האגן". אני כבר חמש שנים עוסקת בתחום של שיקום רצפת האגן דרך פעילות גופנית. אני מעבירה הרצאות, סדנאות וקורסים לשיקום ובעיקר מודעות לדבר. המחזור הראשון בסטודיו שלי בדיוק הסתיים, ובקרוב נפתח מחזור נוסף בשעות הערב. הקורס מתאים לכל הגילים – לאימהות, גם כאלה שילדו לפני עשורים, וכמובן, לנשים אחרי לידה. לכל אישה שמרגישה שרצפת האגן שלה זקוקה "לעידוד", אז אני מתכוונת להמשיך ולפתח את הפרויקט הזה הלאה. וגם – להביא עוד סוגי מכשירים בהמשך, ואם הכול היה אפשרי הייתי גם שמחה להרחיב קצת את שטח הסטודיו, אולי אפילו לפתוח עוד כיתות במקביל.

תודה לזהר ששיתפה אותנו במפעל חייה, הצלחתך... הצלחתנו...

ותודה לאסנת, עשיתן תיאבון....

אני מתעמלת בפילטיס עם מורה אחרת ומכריזה בזאת: אין, אין על פילטיס....





מירי אריאלי –

חוג ציור בנקודות בניר דוד



לפני כמה חדשים נפגשנו כמה חברות באחד הבתים, ציירנו וניקדנו לנו להנאתנו.

אפשרית שקפצה לביקור, התרשמה והציעה שנפתח את חוג היצירה הזה לחברים שלנו בקיבוץ. כמובן שנעתרנו בשמחה וברצון. התחלנו את החוג כשאנו 6-8 נשים, וכל פעם מצטרפות עוד ועוד. היום מתקבצות להן כ- 12 חברות במדגרה, ומנקדות ומנקדות.

(נשמח לנוכחות גברית, אם רק תרצו).

טכניקת "ציור בנקודות" – פוינטיליזם הוא סגנון ציור פוסט אימפרסיוניסטי שהתפתח בצרפת בסוף המאה ה-18, ומבוסס על ציור בנקודות.

בשיטה זו משתמשים בצבעי אקריליק ובכלים הנקראים "נוקדנים" שנטבלים בצבעים היפים והמגוונים ומשאירים את חותמם על משטח העבודה.

כמעט כל חפץ דומם יכול לשמש ליצירה מסוג זה: משטחי עץ ייעודיים אבל גם כלי בית, ריהוט, אבנים ועוד ועוד... כל אחת מביאה את "טביעת הצבע" האישית שלה, בבחירת הצבעים, בסגנון, באופי ובכלל.

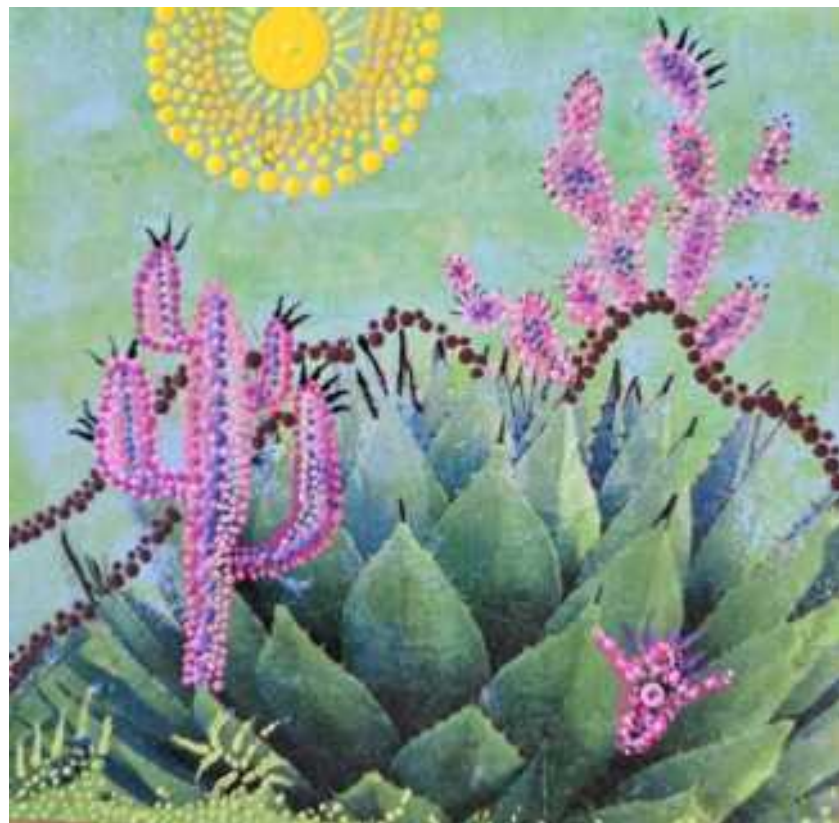
גם משתתפות ללא ניסיון קודם, מוצאות את ההנאה בפעילות זו ומצליחות ליצור תחת ידן יצירות מרשימות.

הפעילות הזו כל כך נעימה ומרגיעה, במיוחד כשהיא נעשית בתמיכה ובעידוד של חברותא.









בקרוב תפתח תערוכה של ציור בנקודות  
במדגרה



## ביקור בית – אצל שרון (ושחר) גורן

סמדר יחיאלי

הקדמה קצרה:

הביקור הזה הוא פיילוט בביתה של מי שרוצה לבקר בבתי שלכם: שרון גורן.

לשם חימום על הקווים, ביקרתי בביתה, ביתם של משפחת גורן.

מציצני? מרגש? מעניין? אתם תשפטו.

משעות היממה, מתי את הכי אוהבת את השהות בבית?

בבוקר. אני אוהבת איך שהבית מואר בבוקר, כשהשמש נכנסת מהחלון המזרחי ובכל עונה היא מאירה אחרת. עכשיו, נגיד, היא מאירה את הפרחים שמעבר לחלון, והם ממש זוהרים בשמש ואיתם נכנס הביתה האור פשוט מדהים. אז בוודאות: אני הכי אוהבת את הבוקר בבית.



מהאור אני עוברת לחלון: מאיזה, מחלונות הבית,

את הכי אוהבת להסתכל החוצה?

קשה לי להתחייב לחלון אחד... מחלון המטבח

משתקף הגלבוע. מהחלון המזרחי הגדול (זה

מהשאלה הקודמת...) אני רואה את החצר שלנו,

עם הצמחייה ששתלנו, ואני אוהבת מאוד להסתכל

עליה. אבל אם אני חייבת לבחור, אז אני בוחרת

בחלון צר וארוך, הממוקם מול הכניסה לבית.

בסוף, מכל החלונות יש בו משהו הכי מיוחד, דווקא

מכיוון שהוא לא מקום ששוהים בו, אלא משום

שהוא סמוך למדרגות הפנימיות, ואתה חולף על

פני החלון הזה בעלייה או בירידה, או בכניסה

לבית. מהחלון הזה נשקף עץ שלפעמים פורח

ולפעמים בשלכת. כשאני חולפת על פני החלון

הזה, זהו רגע שמרחיב לי את הנשימה.





מה שמביא אותי לשאלה הבאה: איזה עצים שתלתם מתוך כוונת מכוון, מתוך בחירה, מסביב לבית? שתלנו שניים שהם בכוונת מכוון. קודם כול, שנים היה לי חלום שיהיה לי עץ לימון. שאקום בבוקר ואקטוף לימון. ואת החלום הזה הגשמנו. העץ ששתלנו עדיין צעיר ונותן מעט פרי, אבל אנחנו סומכים עליו שהוא יגדל ויהיה מפואר. העץ השני הוא עץ אלון מזן שאני פחות מכירה. אני מאוד אוהבת אלונים ויודעת שקשה להם בעמק, אבל לא ויתרתי, ובינתיים נראה שהוא בסדר. אלו העצים בכוונת מכוון. בינתיים גיליתי עצים שהתת מודע שלי הנחה אותי לשתול אותם:

עץ מילה ועץ הדולב שנשתל בשותפות עם משפחת גרינברג. רק לאחרונה הבנתי שאלו בדיוק שני העצים שנמצאים בחצר של בית ילדותי: מילה ודולב. זה קטע. גם אצל ההורים שלי וגם אצלנו שתולים העצים בשני הצדדים של המגרש/החצר. אז זה נחמד לי.



עכשיו לדברים שקשורים לפנים הבית. אני שואלת על רהיט או על חפץ שהולך איתך מבית לבית. (מתלבטת). ישנם הפילים, החיה האהובה עליי. היה לי אוסף די גדול, עם השנים והילדים הוא נזנח אבל הפילים הולכים איתי שנים רבות. עוד הלכו איתי מבית לבית הם אלבומי התמונות מהילדות.





מה לגבי חפץ שקיבלת / ירשת מבית סבא או מבית  
ההורים, שנתת לו איזה טאץ' משלך?

שטיח צר וארוך. אצל סבתא וסבא שלי הוא היה בכניסה  
לבית. כשהם עברו לדירור מוגן לקחתי אותו כשעוד לא היה  
לו מקום. שנים הוא היה מגולגל. עברנו מספר בתים. בבית  
שנמצא לו מקום – הוא נפרש. בבית אחר – חזר וגולגל.  
עכשיו בבית החדש הוא פרוש במלוא הדרו ואני אוהבת  
אותו מאוד, מאוד.

יש לי גם צלחות מהסבתא האחרת שלי, אני ממש אוהבת  
אותן אבל הן עדינות ואני מפחדת להשתמש בהן. מיקמתי  
אותן במגירת הצלחות, וכך גם בלי שאני משתמשת בהן,  
אני רואה אותן יום-יום. ויש גם סט שלם, שבחיים לא הייתי  
קונה בעצמי. זה כזה כיף בשישי בערב לפרוס מפה לבנה  
ולשים את הצלחות האלה.



אלו צבעים או גוונים נוכחים בבית שלכם?

הצבעים פה הם הצבעים הטבעיים של האבן, של הרצפה  
ושל העץ, עם נגיעות של ורוד, בורדו, טורקיז ותכלת.  
לפעמים אני רואה תמונות של בתים באתרי עיצוב ואומרת  
לעצמי: הייתה פה פיה, מכשפה, שגנבה את כל הצבע?  
אני חייבת שהבית יהיה עם צבעים.

אבל הקירות בבית לבנים והלבן הופך דומיננטי.  
זה נכון לעכשיו. אנחנו שנתיים פה. תבואי עוד חמש שנים,  
לא כל הקירות יישארו לבנים. הלבן הוא מעין פלטה, כמו  
דף לבן שממנו מתחילים החיים בבית חדש.

בתור נערה, אני חושבת שמגיל 12, ועד שעזבתי את  
הבית, הייתי צובעת את קירות החדר שלי כל הזמן.  
כשעזבתי את הבית, השארתי חדר עם שלושה קירות  
בכחול וקיר כתום.

הבית הזה הוא קצת ... פתאום שחר ואני הרגשנו גדולים, כאילו בית של גדולים. אדריכלית ומפקח בונים בית, כל אחד מאיתנו מביא את ההתמחות שלו והרגישות שלו. המון שנים שחר בנה לאחרים ואני תכננתי לאחרים. והמון שנים חיכינו לבנות את הבית שלנו. ככה התייחסנו אליו, בחרדת קודש ועד עכשיו אנחנו מרגישים כך. לאט, לאט יורד הבית מהרשמיות שלו, ועם הזמן יצבעו הקירות. הבית הוא בשום אופן לא מוזיאון. אני חיה בשלום עם האבק והעלים שנושרים. בבית הילדים רצים, מארחים המון חברים, ויש כבר כתמים על הקירות.

בחרי תמונה שיש סיפור מאחורה.

אני בוחרת בציור של Chris Turnham, זו הייתה הפעם הראשונה שרכשתי אומנות. האמת שבכלל גיליתי את האמן הזה דרך מוזיקה – הוא עשה עטיפה לאיזה להקה שאני אוהבת (The Decemberists), ויש לו ציורים מרהיבים. הציור הזה תלוי בפינת העבודה שלי. מצד אחד יש בו משהו קצת גרפי, הוא לא מנסה להיות ריאליסטי, ומצד שני יש בו המון פרטים שמסעירים את הדמיון. בכל פעם שאני מרימה את העיניים – אני מביטה בו.





## שאלון בזק לבעלת הבית – מה את אוהבת / מעדיפה:

מינימליסטי או גדוש?

אם הייתי גרה לבד, זה היה הגדוש, אבל אני גרה עם מינימליסט, אז זה כל הזמן משחק איפשהו שם, באמצע.

מראה כפרי או מודרני?

מודרני. לשיטתי יותר קל להיות אותנטי בעיצוב מודרני מאשר בעיצוב כפרי. אבל מודרני חם.

על החלונות: וילונות או צלונים?

אוהבת גם וגם.

מואר או אפלולי?

אני סאקרית של מואר. כמה שיותר.

עץ או מתכת?

גם וגם. אני מאוד אוהבת שהחומרים הם טבעיים ולא מתחזים לחומרים אחרים. רצפת אבן, מדרגות ברזל...

צבעוני או מונוכרומטי?

אני אוהבת צבעוני, הלוואי שהייתי מרשה לעצמי להתפרע יותר.

טלויזיה בסלון, כן או לא?

אני נגד, ממש. אבל החיים... לשמחתי, היא לרוב נשארת כבויה אז זה הניצחון הקטן שלי.

שטיח, כן או לא?

כן, כן, כן.

אי במטבח?

לא בכל מחיר. לפעמים זה ממש מתאים ולפעמים זה פשוט אונס של החלל.

מה את הכי אוהבת בבית?

את הילדים, את המשפחה, את שחר. את האנשים שבבית.

חדר אהוב עלייך?

חדר השינה. בסוף הוא הכי שלי.

הקנייה הבאה לבית?

ברוש, אני מחפשת ברוש. ציור של ברוש ואני רוצה לקנות עוד שתיל של עץ אלון.

עציצים – חיים טוב אצלך?

רק בבית הזה, לפני זה לא הצלחתי. באופן

כללי צמחים לא עניינו אותי עד שעברתי

לבית הזה. לא בחוץ ולא בפנים. אבל עכשיו

כל בוקר אני יוצאת ועושה סיבוב ורואה איזה

פרחים הצטרפו לחגיגת האביב.

השלימי: "בית בשבילי הוא"

משפחה. המקום הבטוח.

אהבתם? מוזמנים לפנות לשרון

לביקור בית.

אני אהבתי, תודה שרון יקרה.

## דרישת שלום – מדור חדש בעלון

מיכל בז'רנו מביאה בכל חודש דרישת שלום מבן או בת קיבוץ החיים במקום אחר

### והחודש דורש בשלומנו רפי איזנברג, הולנד:

(ל"חדשים" או לצעירים בינינו, רפי הוא בנם של פולה ומשה, חברי ההשלמה. האחיין שלו, גל גרינברג, בֶּנָה של אחותו עדנה, בֶּנָה עם משפחתו את ביתם בשכונת הכרם).

לניר דוד שם נולדתי וגדלתי: מזה שנים אני חי בהולנד באזור כפרי, נחמד וירוק. אני עוסק בתכנון והתקנת מערכות השקיה בחממות וחלקות גידול בהשקיה מבוקרת. אשתי קובי כבר פנסיונרית, עוסקת באריגה, בעיקר ג'ילטים ומעילונים. מזה שנים מספר אנחנו עוסקים בגן ירק קטן שממנו אנו אוכלים ירקות ופירות במשך העונה ומהעודפים מבשלים ועושים ריבה ושימורים לחורף.



חצר הבית



גן הירק





אחזור לקיבוץ שם כאמור נולדתי וגדלתי, מבית התינוקות – איך לא – לבית הירוק, לבית אורן ולבסוף לבית של אלומה שעברו למוסד. לידנו גרה קבוצת מעיין ואנו, קבוצת גפן, היינו יוצאים בלילות למגרש הכדורסל, משחקים, מדברים – וכל זאת קצת בהיחבא שָמָא תעבור במקרה שומרת הלילה. בבית אלומה שהיה "סוף הקיבוץ", האשנבים השקיפו על האסי. החלום היה לקבל מיטה עם אשנב, ומצד שני, מדי פעם בזמן החשיכה היו התנים פוצחים בלילות ואני התכווצתי במיטה והתפללתי שיפסיקו את התזמורת. ימי הילדות היו מלווים בימי "אי מנוחה" ואנחנו התחלקנו לקבוצות ובנינו באזור הלולים ביתן על עץ. לפעמים בקיץ הוחלט על "סילוק" אבטיחים מבית הקירור. היו כאלו שקיבלו תפקיד של שמירה, אחרים היו מזדנבים פנימה דרך החלון הקטן ומוציאים את האוצר האדום והשמחה הייתה גדולה. ימי הילדות בקיבוץ מחזירים אותנו לימי משחקי ה"עמודו" על הדשא הגדול בזמן שהורינו אכלו את ארוחת הערב. בסביבות שבע וחצי איפסנו אותנו בבית הילדים, שם המטפלת קראה לנו סיפור. הרבה פעמים חיכינו לימי שלישי, או ליתר דיוק ללילות שלישי: היינו מתחבאים מאחורי הפיקוס על הדשא הקטן ורואים סרטים למבוגרים. לפעמים גם תפסו אותנו ואנחנו מבוהלים, בפיג'מות, הוחזרנו לבית הילדים.

קיבוץ ניר דוד הוא לא רק מקום לידה – הוא בעיקר מקום בליבי ובחלומותיי, ומדי פעם אני מתעורר ואומר לעצמי: "אוי, אוי אתה כבר לא שם". זוכר כמובן ומתגעגע לאסי, הלב של ניר דוד, בזמן הזריחה עם הגלבוש המוזהב.



נוף הקיבוץ  
ציירה אִמָּה של קובי

## תרבות חודש מרץ – ואיך לא? משנכנס אדר מרבין בשמחה!

[אירועי פורים ססגוניים ועתירי תמונות. כאן – תמונות ייצוגיות בלבד. בסוף הכתבה מופיע קישור

לכלל התמונות]



ישיבות רבות, תכנונים, טקסטים,  
חזרות חזרות ועוד חזרות.  
שחקנים, ילדים, רקדנים,  
זמרים, מתנדבים, תאורה וסאונד,  
תלבושות ותפאורה והצגת המגילה  
שכולנו מחכים לה כל השנה הגיעה!

היה פשוט וואו אחד גדול, מפה לבמה בברודוויי!!!





תודה ענקית לכל צוות הפקת "המגילה" – הגר סולומון, גלי עסיס, מירי דגן ותומר יוסף על השקעה מכל הלב והנשמה.

תודה למיכל ועקנין על הטקסט החד, השבון ומלא הומר.

תודה לצוות התפאורה, אתם מוכשרים שאין מילים – זהר דגן, טל קקון, נעם בר שלו, גיל טובין ועדי מלכין.

תודה לצוות התלבושות – שרון גורן ואורטל ביכובסקי, על סטייל על חלל!

תודה לצוות מדריכי החח"ק והנעורים בהובלת עינת אזולאי ותודה לכל הילדים והילדות, הנערים והנערות – הייתם פשוט נפלאים!!

תודה לנגנים ולזמרים המוכשרים – יואב שטילרמן, שלו נימרי, אדזה וגנר ומתן עסיס.

תודה לנירקול בראשות נמרוד וגנר, על שהכל תקתק כמו שעון!!

תודה למנחים שהגיעו היישר מחתונמי – מאיה וייסמן ועידן איזמירלי.







תודה ענקית לכל השחקנים, על שעות של חזרות והפגנת כישרון אדיר!!  
מיכל ויטמן, אסי גופר, תומר יוסף, עמית עבודי, נעה ויינר, אופיר  
מלכין, איתן דותן, אלדד סברנסקי, יוני דותן, אורי ושחר ויטמן,  
ליאת גרינברג, עומר סלע ואיתן ויינר.







ותהלוכת שחקנים חגיגית הובילה אותנו לאירוע הבא – ההפנינג!!  
היה כיף גדול לראות את כולם נהנים, משחקים, משתתפים, טועמים ומבלים.  
תודה לצוות היצירתי שהקים, הפיק ואירגן את ההפנינג – ענבר דובב, גונן בהיר, גיל טובין, ערן מאירי, עידן בקל,  
תמיר ואליוז כרמי, נועם פירדמן, יעל קרונר ותומר מורגן.  
תודה לצוות קישוט הטרקטור – לאה שורץ, אפרת שוהם, ירדן שריקי ורז רבין; הטרקטור היה חגיגי לתפארת.  
תודה לכל המתנדבים שתפעלו את העמדות וחיסלו את האירוע. אלופים!!



נרצה לנצל את הבמה ולומר תודה לכל המתנדבות שפתחו, סידרו ומצאו תחפשות לכל חפץ במחסן  
התחפשות המחודש.







חגגנו גם מסיבת פורים בחד"א כמיטב המסורת.

תודה גדולה לכל המתכננים, המארגנים, המקימים, הבונים, החזקים והחזקות והמחסלים החרוצים!!

תודה מיוחדת לצוות התפאורה הכישרוני שעבד ימים ובעיקר לילות והפך את חד"א לממלכה.

לצוות הפא"ב בניצוחה של נוי גינת ולברמנים המתנדבים שתיקתו דרינקים לכל החפצים.

לאמירה צ'סלר, ענבר דותן ואורלי סלוס שקיבלו את פני החוגגים.

תודה לזמרים המוכשרים שהפתיעו את כולנו!! כרמית נגלר (הינשוף), עמית קרונר (גלידה) & דניאל קרונר

(תמנון) וגבריאל גולדשטיין (הנמלה). ולמנחה – מעין אביגד ולצוות השופטים. לנמרוד וגנר וצוות נירקול על

ההגברה, התאורה וההקלטות.

תודה גם לצוות חד"א שתמיד משתף איתנו פעולה, עוזר ומפנק.

היה ערב של כיף!! בתוך כל המצב המורכב בו אנחנו נמצאים.

מצפים לנו אירועים נוספים בחג האביב

נראה...

כל המרבה הרי זה משובח!

יש לנו קהילה מדהימה!!

ענת & נעמה









קישור פורים ילדים

<https://photos.google.com/share/AF1QipPUNHFMO-3lEGqPbHLjkeg77lfTKbNxyTlnSwfjzR9loiJ8A9XLkdVkbslMT8iBLg?key=YlNP OFcwWnVZX0Z0MVFGUDlWdm5CdnVmXzdfOWV3>

קישור פורים מבוגרים

[https://photos.google.com/share/AF1QipMPC0CU-wArhcCogArVpsBytm6VZN7Won6WxUniTljEUJowMClnOkrr1nmygzj\\_Yw?key=OXJ0N3RNdUI5ZkpxYUlab1hNOHFYQ2VRMEpXWklR](https://photos.google.com/share/AF1QipMPC0CU-wArhcCogArVpsBytm6VZN7Won6WxUniTljEUJowMClnOkrr1nmygzj_Yw?key=OXJ0N3RNdUI5ZkpxYUlab1hNOHFYQ2VRMEpXWklR)







## נשות המגילה

ושתי או אסתר? – סקר קצר

**רינה גלר:** ברוררר שוושתי.

כל מה שידוע לנו על אסתר הוא שהיא יפה וצייתנית. אין לנו מושג מי היא, מה היא חושבת או מרגישה. ושתי, לעומת זאת, היא אישה יוזמת – עורכת משתה לנשים במקביל למשתה הגברים. יש לה עמוד שדרה, מסרבת להיות מוצגת לראווה, לא מוכנה שיחפיצו אותה. לוקחת אחריות ובשם העקרונות מוכנה לוותר על כוח, כסף וכבוד.

**יעל פרי:** אז ככה: אסתר או ושתי? ושתי או אסתר?

למה לא שתיהן? הרי בכולנו יש גם אסתר וגם ושתי.

בכולנו יש את החלק שלא מסוגל להגיד לא לאהובים שלנו, שמוכן לעשות דברים מטורפים עבורם ולהיות בשליחות של משהו גדול מאיתנו, וגם את החלק שלא מוכן יותר לוותר על עצמנו ולשתוק ולא מוכן יותר לשחק את המשחק ולרצות.

יש תקופות של אסתר ויש תקופות של ושתי. אני מבינה יותר ויותר שבמסע החיים, הדרך לגאולה (העצמית) עוברת בכל התחנות הללו, ויותר מפעם אחת.

אז לא צריך לבחור. אפשר להתמסר ולהחליף דמויות לפי מה שנכון לנו באותה התקופה.

בימי הפעילים בהצגות פורים הייתי גם וגם וגם. התחלתי כנערת ארמון והגעתי לפסגות המלוכה – אסתר (פעם אחת), ושתי (פעמיים) וגם למשהו באמצע – שליחה וזרש. איזה כיף היה...





## דגנית סברנסקי: למה אוֹאו?

למה תמיד צריך תחרות? עד שיש שתי נשים שמופיעות בטקסט הגברי הזה הן צריכות להיות יריבות? מי אמר שהן הכירו בכלל? הרי האחת גורשה מן הארמון עוד לפני שהשנייה הגיעה לוועדת הקבלה.

שתיהן היו תחת מכבש לחצים פטריארכלי מהבית ומכבש לחצים של כָּלְלִי הטקס בארמון. שתיהן, כל אחת בדרכה, חתרו תחת הציווי התרבותי של הארמון בו חיו. ושתי לא הסכימה ללכת אל המלך כשהוזמנה, ואסתר הלכה אל המלך למרות שלא הוזמנה. שתיהן סיכנו את מעמדם וחייהן במעשה זה. לוושתי זה עלה בתפקיד המלכה ויש לקוות שאחרי שגורשה מן הארמון מצאה בית ונחלה ולא נזרקה לכלבים.

לאסתר הצליח ההימור יותר, היא ובית אביה ניצלו ובזכותה ניצל כל העם היהודי. ומה היה אחר כך? אני שואלת, האם שפר חלקה בארמון בהמשך חייה? האם העם היהודי שנשא אותה על כפיים והקדיש לה מגילה שלמה גם הכיר בילדיה החצויים שנולדו מן הסתם לה ולאחשוורוש, האם ההישג הכביר אותו השיגה ב"אומץ של מתחילים" עמד לצידה גם בהמשך חיי הנישואין שלה? האם הצליחה לביית את אחשוורוש, לתרבת אותו, לאלף אותו לראות גם את צרכיה ולא רק את צרכיו?

המגילה לא מגלה לנו. בואו נחליט שהם חיו באושר ובאושר עד עצם היום הזה.





## Slow Tourism – עידו גופר



### מלכה כבר אמרנו?

לכתוב על הטבע בחודש מרץ בעמק שלנו זה כמו להגיע לחדר האוכל ב-13:15. מצד אחד יש שפע שיכול לבלבל אותך וקשה לבחור, מצד שני – אם לא תמהר אז הכול ייגמר...

השפע הזה של האביב הישראלי הוא באמת מטמטם ומבלבל. כל כך הרבה יופי וצבע. התפוצצות של פרחים, חרקים, זוחלים וציפורים וכל מקום שתצא אליו נראה כמו איזה אחו שוויצרי. אבל להבדיל משוויץ – אצלנו, אתה יודע שהחסד הזה הולך צ'יקצ'ק להיגמר והחמסינים כבר בדרך – אז כדאי מאוד לנצל את הזמן הזה ליציאה לטבע. את הרביצה בשבת במזגן תשאירו ליולי-אוגוסט.

כאמור גם לכתוב על טבע בעונה הזו יכול להוציא כתב משיווי משקלו. יש כל כך הרבה על מה לכתוב שקשה להחליט, אבל יש פרח אחד שבולט בעונה הזו מעל כולם, תרתי משמע, ועליו החלטתי לכתוב הפעם. המבוגרים ביניכם אולי עוד קוראים לו "ורד הקציר". כשהיינו ילדים קראנו לו "מגדל הפעמונים" אבל שמו הנכון הוא חוטמית זיפנית.

אפרופו "כשהיינו ילדים..." אז באמת כשהייתי ילד נסענו יום אחד לבקר את הדודים במושב אודים. אני נרדמתי כמובן בדרך על מנת להתגבר על בחילת הנסיעות שהייתה לי וכשהגענו למושב, ההורים שלי לא חדלו להלל את כמויות מגדלי הפעמונים שפרחו לאורך ואדי ערה. בדרך חזרה השבעתי אותם שיעירו אותי כשנגיע לוואדי "כי אני רוצה לראות את המגדל" ואכן כשהגענו אל מול הכפר ערה עצרנו את הרכב בצד ובמשך שעה שלמה הם ניסו להראות לי את המגדל של המסגד הרחק בכפר על צלע ההר בעוד שאני לא מצליח להבין איך הם מצליחים לראות את "מגדל הפעמונים" כל כך רחוק ולמה הם טוענים שהוא לבן ואני מנסה לאמץ את עיני על מנת לראות מגדל ורוד פורח בין בתי הכפר... מאז גדלתי, והמגדל הפך לצמח נוי פופולרי בשלל גוונים בין לבן ורוד סגול ועד בורדו כהה אבל לי נשארה פינה חמה בלב לאותו "מגדל פעמונים" בוורוד אורגניל של ילדותי.

בארץ צומחים עוד שישה מינים אחרים של חוטמיות: חוטמית הגליל, מאוצבעת, משורטטת, צהובה, קרחת וחוטמית עין-הפרה. החוטמית הזיפנית נעשתה פופולרית גם כצמח נוי ובעיקר לאורך כביש 6, שם היא נזרעה בכמויות גדולות. במחוזותינו יש שני מקומות מומלצים לצפייה בה: גבעת החצבים ותל השלושה. אז מה מיוחד כל כך בחוטמית הזיפנית? יש לה פריחה מרשימה המזדקפת על עמוד תפרחת שגובהו נע בין מטר ל-2.5 מטר (בשיא גינס מחזיק ישראלי תושב נהריה בשם מאיר ברוכי שגידל צמח בגובה 7.4 מטר!!). היא נקראת חוטמית על שום בליטת האבקנים באמצע הפרי הבולטת כמו חוטם במרכז הפרח (בערבית נקראת ח'וטמייה). הגבעול בעל שערות קשות וזיפיות ועל כן שמה "זיפנית".

עורכת העלון ביקשה ממני לקשור את כתבת החודש ליום האישה הבינלאומי. החוטמית לעניות דעתי מתאימה מאוד ליום זה כי היא מעבירה מסר לכל הנשים שגם אם יש לך "חוטם" ולא סתם אף קטן וסולד וגם אם צומחים לך "זיפים" תחתיו: דעי לך שאת עדיין מלכה!



ו"הזיפנים"



"החוטם"





הפרחים אכילים

חוץ מהיופי הרב מסתבר שלחוטמית יש גם יתרונות רפואיים וקולינריים (מה שנקרא "גם יפה, גם רופאה וגם אופה..."): העלים, בעיקר העגולים של החורף אכילים ואם נתקעתם בשטח בלי פיתה או לאפה – נסו במקום עלי חוטמית ולא תצטערו. הם טובים גם כממולאים או בבישול סטייל חוביזה כי למעשה הן קרובות משפחה ושתיהן ממשפחת החלמתיים. העלים, עשירים בוויטמין A, אבץ, סידן, ברזל, נתן ויוד, עוזרים לטיפול בשיעול, קור, חום ובעיות קיבה, למניעת אבנים בכליות ולהקלה על גודש בחזה, גם על קדחת השחת, דלקת שלפוחית השתן, כאבי בטן, דלקת קיבה, שלשול או ברונכיטיס. הפרחים והניצנים אכילים ומצוינים גם הם כנגד שיעול, צרידות וכאב גרון – מצרך חובה לכל מורה, מדריך ומרצה.

ולמגדלי חוטמיות הנוי בגינות הקיבוץ – אתם מוזמנים לצאת עם סרט מדידה ולמדוד את גובה הצמח שלכם. אני לא יודע אם תצליחו להשיג את אותו מר ברוכי ולשבור את שיא גינס, אבל לפחות אחת ולתמיד נדע סוף סוף למי בקיבוץ יש יותר גדול. את התוצאות, בליווי תמונה כמובן, אתם מוזמנים לשלוח לעורכת



העלה שמאוד מזכיר עלה של חלמית (חוביזה)

ובמה אכיל



הניצן – מקלפים את עלי הגביע ואוכלים



## ספי פרי – חדר בריחה; מצילים את ניר דוד

במסגרת האירועים המגוונים ליום הולדת הקיבוץ, זכינו גם לחדר בריחה מקורי ומעניין, שמשך משפחות רבות להתמודד (בהצלחה, אלא מה) עם פיצוח החידה, וזכה למחמאות ותודות.

את חדר הבריחה יזמו, תיכננו והפיקו נערים חביבים מכתה ז', אשר חווים השנה גם את אירועי שנת בר-המצווה.

הייתה לי הזדמנות לשמוע מהם על ההפקה המקורית. צוות המקימים כלל את שחר אינדיך וניר אריאלי, ואיתם בני המשפחה שהתגייסו לעזרה לכל אורך הדרך.

מסתבר, שהם חובבי חדרי בריחה, וכך הם היו על סיפון הטיטניק – והספיקו לצאת ממנה! מצאו עבור הזמר בוב מארלי תקליט שהלך לאיבוד, ועוד הרפתקאות דומות.

בקיבוץ זו הפקה שניה, הקודמת הייתה בספריה, שם נדרשו המחפשים למצוא ספר אבוד של הקיבוץ. ראו כי טוב, והקימו אחד נוסף.

סיפור המעשה הוא ממש משלנו – חוזרים ליום העלייה על הקרקע, יש להודיע באיתות לבית אלפא כי הצליחו להקים את החומה והמגדל, כי נוסד הקיבוץ. הכוונה הייתה מראש להשתלב באירועי חג הקיבוץ, בסיפור המעשה ובתאריך הפתיחה.

המגדל ולצידו מכשיר לתיקתוק בשפת המורס







לצורך הקמת החדר, אספו הנערים ציוד ממקורות שונים, וגם יצרו בעצמם את רוב האביזרים. נדרשה הרבה יצירתיות לתכנון הפריטים, יצורם וסידורם בהתאם לכתב החידה. וכך, הוקם החדר בבית "שקד", והכל הותקן והוכן לפתיחה. והנה, הפתעה – יומיים לפני הפתיחה אירעה שם סתימת ביוב וכל החדר הוצף... מייסדיי הקיבוץ התמודדו עם ביצות וקדחת, אבל על סתימת ביוב לא שמעו אז... ניר ושחר לא התייאשו, גייסו את המשפחות, ובמבצע זריז עבר החדר למועדון לחבר, ועמד מסודר ומוכן בזמן לקבלת הקהל.

עשרות משפחות הגיעו לאירוע, בדרך כלל המבקרים הכירו את המתכונת של חדרי בריחה. כולם הצליחו לפתור, לפעמים נדרשו רמז קל או קריצה, זה חלק מהחווייה... התגובות היו מאד מפרגנות: המבקרים נהנו וגם החמיאו. לסיכום, ניר ושחר יצאו בהרגשה טובה מאוד מההפקה. ההכנות היו חוויה בפני עצמה, והמחמאות מהקהל נתנו עידוד רב והרגשה של הצלחה. כבר יש מחשבות על חדר הבריחה הבא – איזה סיפור לבחור ואיך לקשר אותו לקיבוץ.

ובכן, תודה לנערים, ומחכים להמשך!

אביזרים שונים שבנו הנערים לכתב החידה





למעלה: חברים מתנסים בשליחת מורס

למטה: מבקרים בחדר הבריחה





# מפרגנים לכם עובדי ועובדות כלבו ניר דוד



רציתי לשבח בעלון את ענבר, מנהלת הכלבו ועובדיו  
על האכפתיות (בקשות נענות)  
על החדשנות (אפיית מוצרים בכלבו)  
ועל התרומה לשימור הזיכרון (העברת מוצרים למקומות שונים חדשות לבקרים).

מיכל בז'רנו



# נולדו בחודש מרץ

תמי שיפוני בת 80

אילו פעילויות ספורטיביות את עושה?

אני שוחה בבריכה בכל בוקר וכן עושה באופן קבוע תרגילי התעמלות לתחזוקת מבנה הגוף – 7 ימים בשבוע, משתדלת לא לפספס אף יום.

מה את עושה עבור הנפש / הרוח?

משתדלת כמה שיכולה לעזור לזולת – בעיקר לחברים ותושבים בקיבוץ. לאחרונה גם לומדת להיעזר באחרים כשצריכה (זה חדש לי אבל אני מצליחה גם ליהנות מקבלת העזרה). בנוסף, מקפידה להגיע לטיולי +60 ולפעילויות הנפלאות של המועדון בקיבוץ, בכל שישי מגיעה לעזור בקבלת השבת בבית הבריאות, פעילה במועדון אזורי "בצוותא" – מועדון בו שותפות נשים מהעמק והעיר ונפגשות פעם בחודש למפגש השראה.

מה את מאחלת לעצמך?

בריאות ועוד קצת בריאות לעצמי ולסובבים אותי. שאמשיך לבלות וליהנות עם הילדים, הנכדים, הנינים, ובכלל – עם המשפחה הענפה והנפלאה שלי.

אני מקווה שנצליח להשתקם ולהתקדם לעתיד טוב יותר במדינתנו המשוגעת ושכל החטופים יחזרו בשלום

הביתה!





## דני גינת בן 60

מה אתה מאחל לקהילה בה אתה חי?

אני מאחל לקהילת ניר דוד שנדע להניע את הקיבוץ לעתיד טוב חברתי וכלכלי, שילדינו דור העתיד יבנו את ביתם איתנו ויהיו שותפים לתהליכים ולהתפתחות הקיבוץ.

מה אתה מאחל למשפחה?

למשפחה אני מאחל דבר ראשון בריאות, שגשוג, הצלחה ומימוש עצמי.

מה אתה מאחל לעצמך?

אני מאחל לעצמי כמובן בריאות, שהחיוך לא ירד לי מהפנים, שהילדים תמיד יהיו קרובים אליי, שזוגתי תמיד תהיה לצידו עם המון אהבה.





## ברטה גולדשטיין בת 60

מה את מאחלת לקהילה בה את חיה?

לקהילה, אני תמיד אהיה אסירת תודה על איך היא קיבלה אותנו לפני כל כך הרבה שנים, אני מאחלת שהיא תמשיך לצמוח.

אני מקווה שתמיד תהיה לה נטייה לעזור למי שצריך, שתמשיך להתנהל באמפתיה ושתמשיך להיות מרחב מכיל שבו ילדים ללא ספק מתפתחים בחופש ובתחושת שייכות.

מה את מאחלת למשפחה?

התברכתי במשפחה נפלאה: **גבריאלי** – בעל שהוא אדם מיוחד במינו, **לאורה ומרטין** – הילדים מקסימים שלנו, שהם הגאווה שלי. בזמנים כל כך אפלים, רחוקים מכל תחושה רציונליות, אני רק מאחלת להם שלווה; שהתקופה הזו של חוסר ודאות ואכזריות תישאר מאחור בקרוב, כדי שיוכלו לפתח את חייהם הצעירים בנורמליות. מי ייתן וייהנו מעתיד טוב, שכן מגיע להם; כל הצעירים שלנו ראויים לכך...

מה את מאחלת לעצמך?

בזמנים הסוערים כאלה, סדרי העדיפויות משתבשים והאישי מקבל מימד אחר מול הנסיבות. כמו שאמר זמר-יוצר ארגנטינאי: "אני רק מבקש מאלוהים שהמלחמה לא תהיה אדישה אליי." מעולם לא חשבתי שתהיה כל כך קרוב בזמן ובמרחב.

אני מאחלת את זה לעצמי – להיות מודעת ורגישה למה שמתרחש. וברמה האישית, ליהנות ממה שיש, ושתמיד תהיה לי מטרה קטנה קדימה...



## עידן איזמירלי בן 50

מה אתה מאחל לקהילה בה אתה חי?

לקהילה המוצלחת ביקום, אני מאחל המשך טיפוח הכישרונות הענקיים שיש לנו, שימשכו אירועי התרבות המפוארים. שנמשיך לשמור על רוח האחדות, הסולידריות והחופש. חבל שלא כולם כמונו...

מה אתה מאחל למשפחה?

למשפחתי היקרה בתבל, תמשיכו להיות מי שאתם, תומכים ומפרגנים אחד לשני. הגשמת חלומות ובעיקר אושר, זה כבר יביא את כל השאר.

לילדים – צאו לעולם, תקימו משפחה ותחזרו בשלום לכאן.

לאישתי – תהיי חזקה, יש לנו עוד הרבה שנים יחד...

מה אתה מאחל לעצמך?

בריאות, ואם שתי הברכות הקודמות יתגשמו... אני מסודר...



## אלון בהרי בן 10

באיזה כיתה אתה ואיזה תחום בלימודים הכי מעניין אותך?  
אני תלמיד כיתה ד' והכי אוהב שיעור ספורט.

מה אתה אוהב לעשות בזמן הפנוי?  
בזמני הפנוי אוהב לשחק עם ליאור בן הדודה שלי ולשחק עם חברים. אני גם אוהב לבשל ומתעניין בשיעור חומה ומגדל.

מה אתה מאחל לעצמך ליום ההולדת?  
אני מאחל לעצמי ליום ההולדתי בריאות, אושר, שמחה וחברים טובים.



## מאיה שיפוני בת 10

באיזה כיתה את ואיזה תחום בלימודים הכי מעניין אותך?  
אני לומדת בכיתה ד' ואוהבת את שיעור אומנות.

מה את אוהבת לעשות בזמן הפנוי?  
בזמני הפנוי אני אוהבת לרקוד היפ הופ ולהיפגש עם חברות.

מה את מאחלת לעצמך ליום ההולדת?  
אני מאחלת לעצמי ליום הולדתי שאצליח בלימודים ואהייה חברה טובה לכולם.  
מאחלת גם שכל החטופים יחזרו הביתה ושננצח במלחמה.



# נולדו במזל טוב



## תאומים נולדו!

מזל טוב למשפחת פונרו

תאומים לעלין ורועי רביב

נכדים ראשונים לענבל ויובל פונרו

נינים של אילנה פונרו

שון (בת, מימין) ובר (בן, משמאל)

נולדו ב- 25.2.2025

ברכות, ברכות, מזל טוב

## תינוק חדש נולד!

מזל טוב למשפחת נצר-גנות

בן שני לליאת ורוני, אח של אילון

נכד שני של ישראל ז"ל וזהבה תבדל"א נצר

שמו בישראל כרמל, נולד ב- 6.3.2025

והביא הרבה שמחה!!



# נולד במזל טוב



**תינוק חדש נולד!**

מזל טוב למשפחת פונרו

בן בכור לחן ועילי פונרו

נכד שלישי בחודש אחד!! לענבל ויובל פונרו

נין נוסף של אילנה פונרו, כן ירבו!

אור נולד ב-19.3.2025

אושר גדול



ומזל טוב לברבורים שהפכו החודש להורים לשלושה אפרוחים



צילום: ממי ארזי

# לזכר חברינו, הורינו ובנינו שנפטרו

## בחודש מרץ – ניסן

| שם הנפטר                 | תאריך לועזי | תאריך עברי       |
|--------------------------|-------------|------------------|
| יצחק מידה                | 11.03.1972  | כ"ה אדר תשל"ב    |
| חיים גלר                 | 05.03.1975  | כ"ב אדר תשל"ה    |
| ראובן ארליך              | 22.03.1977  | ג' ניסן תשל"ז    |
| חיים שלם                 | 24.03.1977  | ה' ניסן תשל"ז    |
| חיים זמיר                | 19.03.1982  | כ"ד אדר תשמ"ב    |
| סלה אלטמן                | 29.03.1989  | כ"ב אדר ב' תשמ"ט |
| אברי (אברהם) צ'סלר       | 03.03.1994  | כ' אדר תשנ"ד     |
| ראובן הוכמן              | 10.03.1998  | י"ב אדר תשנ"ח    |
| דינקה (דינה) לבב         | 09.03.1998  | י"א אדר תשנ"ח    |
| פנקה שורר                | 23.03.1998  | כ"ה אדר תשנ"ח    |
| שרה פונרו                | 26.03.1999  | ט' ניסן תשנ"ט    |
| דודי אריאלי              | 21.03.2002  | ח' ניסן תשס"ב    |
| מרים טייכנר              | 28.03.2004  | ו' ניסן תשס"ד    |
| שמואל שריג               | 02.03.2009  | ו' אדר תשס"ט     |
| דוד פליק                 | 26.03.2009  | א' ניסן תשס"ט    |
| הדסה מאירי               | 31.03.2010  | ט"ז ניסן תש"ע    |
| זאב שדמי                 | 07.03.2012  | י"ג אדר תשע"ב    |
| מוט'לה (מרדכי) רבינוביץ' | 09.03.2015  | י"ח אדר תשע"ה    |
| מרים יחיאלי              | 15.03.2016  | ה' אדר ב' תשע"ו  |
| סלושה (שרה) מן           | 27.03.2016  | י"ז אדר ב' תשע"ו |





## תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

|    |    |    |    |    |    |    |    |    |
|----|----|----|----|----|----|----|----|----|
| 6  |    | 5  |    | 4  |    | 3  | 2  | 1  |
|    |    |    |    |    | 8  |    |    | 7  |
|    | 12 |    | 11 |    | 10 |    |    | 9  |
|    |    |    | 15 |    |    | 14 |    | 13 |
|    |    |    |    |    |    |    | 16 |    |
| 19 |    |    | 18 |    |    |    |    | 17 |
|    | 22 |    |    | 21 |    |    |    | 20 |
|    |    | 24 |    | 23 |    |    |    |    |
|    |    | 26 |    |    |    |    |    | 25 |

### הגדרות

#### מאונך

#### מאוזן

|                                          |                                           |
|------------------------------------------|-------------------------------------------|
| 1. כרוב או שטח כמו נשיא (4)              | 1. חתך לו את הצורה (ח) (3)                |
| 2. מתי סופו ישתנה? רק שלא מדבר (3-4)     | 4. הלכו מכות בחן אך יצא להם "דרק" (5)     |
| 3. + "9 מאוזן" מתחילות עם לחם של שבת (4) | 7. טיפש ועצל (2-3)                        |
| 4. עברו את הקו ונקי שבו (3)              | 9. ראו "3 מאונך"                          |
| 5. יש לי רוטב שונה, גס ואכזר (6)         | 10. במבנה החברתי סופר אחרי הפס (6)        |
| 6. לנוה אחר יש התנהגות מסויימת (4)       | 13. הם אלו שהלכו נגד ההחלטה בכיף גדול (4) |
| 8. שמים קו בערים ומזיזים אותם ממקומם (6) | 15. אזרוק ואשנה לאטי (4)                  |
| 11. קרבות של אבק במים (6)                | 16. פטרייה שמנגן בצדיקים (7)              |
| 12. עיר משונה ליד וינה (4-3)             | 17. נשמע שבקושי זז, אך הוא לצדי (4)       |
| 14. תלו חות אחר בגרבי צמר (6)            | 18. מיקד אחרת את התנועה שלו לפנים (4)     |
| 17. אני ובן אבי? (4)                     | 20. לא מספיק בחוני להיות ישנוני (6)       |
| 19. הולם ומערבב את החומרים (4)           | 22. אם. צדיקים (2)                        |
| 21. הרכוש נחשל לפני המושב (3)            | 23. בין כה מיה ערגה (5)                   |
| 24. ימין. שמאל. ברקוביץ (2)              | 25. סיפור גבורה אגדי שבו וסתים משתנים (5) |
|                                          | 26. בדל קיבל עשר בעסקה (3)                |